

§ 4. W celu zbadania, czy nie występują choroby wirusowe ziemniaków, oraz w celu przeprowadzenia kontroli wykonania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz z zarządzeń prezydium rad narodowych właściwe do spraw rolnictwa organy prezydium rad narodowych uprawione są do:

- 1) wstępu na grunty, na których rosną lub rosły ziemniaki, i do pomieszczeń służących do przechowywania ziemniaków,
- 2) bezpłatnego pobierania próbek ziemniaków w ilości do 1 kg,
- 3) żądania potrzebnych informacji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Rolnictwa: M. Jagielski

182

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie dokwaterowań i przekwaterowań osób chorych na gruźlicę.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 kwietnia 1950 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoba chora na gruźlicę czynną w stanie niebezpiecznym dla otoczenia nie może być dokwaterowana do lokalu zajmowanego przez osoby zdrowe.

§ 2. 1. Jeżeli według przepisów prawa lokalowego powinno nastąpić dokwaterowanie do lokalu zajmowanego przez osobę chorą na gruźlicę czynną w stanie niebezpiecznym dla otoczenia, osoba ta może być przekwaterowana do samodzielnego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej miejscowości, nadającego się do zajęcia, posiadającego nie gorsze wyposażenie techniczne niż mieszkanie uprzednio zajmowane i odpowiadającego obowiązującym normom zaludnienia.

2. Koszty przekwaterowania ponosi osoba, na której wniosek następuje przekwaterowanie, a w innych przypadkach organ zarządzający przekwaterowaniem.

§ 3. Do postępowania w sprawach określonych w §§ 1 i 2. mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa lokalowego z dnia 30 stycznia 1959 r. (Dz. U. Nr 10, poz. 59).

§ 4. 1. Właściwy do spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej zobowiązuje osobę, która ma być dokwaterowana do lokalu innej osoby albo do której lokalu ma nastąpić dokwaterowanie, aby w określonym terminie poddała

się badaniu w poradni przeciwgruźliczej właściwej dla jej miejsca zamieszkania, jeżeli:

- 1) dane zawarte w aktach sprawy uzasadniają podejrzenie, że osoba ta jest chora na gruźlicę czynną, w stanie niebezpiecznym dla otoczenia, albo
- 2) podejrzenie, o którym mowa w pkt 1, zgłosił właściciel (administrator nieruchomości), osoba zajmująca lokal lub osoba, która ma być dokwaterowana.

2. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy do spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej zawiadamia poradnię przeciwgruźliczą.

3. Poradnia przeciwgruźlicza przekazuje niezwłocznie właściwemu do spraw lokalowych organowi prezydium rady narodowej:

- 1) orzeczenie dotyczące osoby, która została poddana badaniu, albo
- 2) zawiadomienie o niezgłoszeniu się tej osoby na badania w określonym terminie.

§ 5. Poradnie przeciwgruźlicze i właściwe do spraw lokalowych organy prezydium rad narodowych obowiązane są, przy przekazywaniu i przechowywaniu orzeczeń stwierdzających, że osoby badane są dotknięte gruźlicą, zapewnić poufność danych zawartych w tych orzeczeniach.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański

183

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 czerwca 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwoleń do obrotu aptecznego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznikowi do rozporządzenia Ministra Zdrowia

z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwoleń do obrotu aptecznego (Dz. U. z 1956 r. Nr 42, poz. 197 i z 1958 r. Nr 11, poz. 44) nadaje się następujące brzmienie:

„WYKAZ ŚRODKÓW FARMACEUTYCZNYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ WYDAWANE Z APTEK BEZ RECEPT

1. Acetum Sabadillae
2. Acidum dehydrocholicum — tabl. 0,25
3. Antineuralgiae — tabl.
4. Argentum nitricum c. Kalio nitrico in bacillis
5. Astmin
6. Astmosan — tytoń
7. Astmosan — papierosy
8. Astmosan — proszek do palenia
9. Bromural — tabl. 0,3
10. Calcio — Cardiamid tabl. 0,4
11. Cardiamidum — plyn
12. Cardiasolum — plyn
13. Cresolum crudum
14. Cresolum saponatum

15. Cuprum sulfuricum
16. Czekoladki przeczyszczające
17. Delacet
18. Dermosan
19. Desson
20. Fellogen
21. Formalinum
22. Guajazył
23. Guttae Inoziemcowi — do 20,0
24. Hexacit — tabl. 0,5
25. Jodepepton plyn i draż.
26. Kresil
27. Monochloraminum B (Chloraminum)
28. Pabialgin — tabl. 0,25 — do 5 tabletek

29. Pyramidonum — tabl. 0,1 i 0,3
 30. Rhinophenazol (Allergo-Pristin)
 31. Rhinasin (Pristin)
 32. Rivanol (Acrinol) — tabl. 0,1
 33. Salipyrinum — tabl. 0,5
 34. Solaren
 35. Sir. Colae comp.
 36. Sol. Jodi spirituosa

37. Tinctura Valerianae aether. — do 20,0
 38. Tonicum
 39. Tussipect — syrop
 40. Tussipect — krople
 41. Veramid — tabl. 0,4 — do 5 tabletek.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański

184

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 czerwca 1960 r.

w sprawie świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia dla członków rodzin żołnierzy odbywających służbę wojskową oraz dla żołnierzy zwolnionych z tej służby i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 124 ust. 3 i art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach przewidzianych dla ubezpieczonych przysługuje członkom rodzin żołnierzy:

- 1) odbywających zasadniczą służbę wojskową,
 - 2) pełniących w stopniu szeregowców lub podoficerów czynną służbę wojskową w razie mobilizacji lub wojny,
 - 3) odbywających służbę wojskową w charakterze uczniów oficerskich szkół zawodowych lub słuchaczy akademii wojskowych, a nie będących żołnierzami zawodowymi.
2. Świadczeń, o których mowa w ust. 1, udziela się w okresie odbywania przez żołnierzy służby wojskowej i 60 dni po zwolnieniu z tej służby.

§ 2. 1. Świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (§ 1) obejmują bezpłatnie: leczenie ambulatoryjno-domowe, pomoc doraźną, pomoc położniczą i leczenie szpitalne.

2. Za leki wydawane przez apteki otwarte członkowie rodzin żołnierzy ponoszą opłaty w wysokości ustalonej dla ubezpieczonych.

3. Zakres bezpłatnych świadczeń nie obejmuje leczenia uzdrowiskowego, zaopatrywania w środki pomocnicze oraz zastępczych świadczeń pieniężnych.

§ 3. 1. Członkami rodziny żołnierza uprawnionymi do korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia są:

- 1) żona,
- 2) dzieci (własne, przysposobione i sierbowie),
- 3) dzieci obce, wnuki i rodzeństwo przyjęte na wychowanie i utrzymanie,
- 4) rodzice, jeżeli są niezdolni do zarobkowania bądź osiągnęli wiek: matka 50 lat, ojciec 60 lat życia.

2. Określeni w ust. 1 członkowie rodziny są uprawnieni do świadczeń, jeżeli w chwili powołania żołnierza do służby wojskowej pozostawali z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze byli na utrzymaniu żołnierza.

3. Za członków rodziny żołnierza uważa się również niezdolne do pracy osoby, które wychowywały i utrzymywały żołnierza w okresie jego małoletności, jeżeli pozostają na wyłącznym utrzymaniu żołnierza, a nie ma innych osób obowiązanych do ich utrzymania.

§ 4. 1. Żołnierze zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej mają prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 2 ust. 1 i 2 w okresie 60 dni od dnia zwolnienia ze służby.

2. Jeżeli w chwili zwolnienia ze służby wojskowej żołnierz przebywa na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej, przysługuje mu prawo korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia przez okres niezdolności do pracy z powodu choroby i w ciągu 60 dni po ustaniu tej niezdolności.

3. Niezdolność żołnierza do pracy ocenia się przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dotyczących orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

4. Okres korzystania ze świadczeń nie może łącznie wynosić więcej niż 6 miesięcy licząc od dnia zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do szeregowców i podoficerów zwolnionych ze służby wojskowej odbywanej w razie mobilizacji lub wojny, z tym że przysługują im ponadto na zasadach bezpłatności leczenie uzdrowiskowe, środki pomocnicze oraz leki wydawane z aptek otwartych.

§ 5. Uczniowie oficerskich szkół zawodowych i słuchacze akademii wojskowych nie będący żołnierzami zawodowymi mają prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 2 ust. 1 i 2 w okresie 60 dni od ich zwolnienia ze służby wojskowej.

§ 6. Żołnierze zwolnieni ze służby wojskowej z powodu uznania przez wojskową komisję lekarską za czasowo niezdolnych do służby wojskowej (kategoria „B”) mają prawo przez czas trwania tej niezdolności do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 4 ust. 5.

§ 7. Dzieci żołnierzy, o których mowa w § 1 ust. 1, mają pierwszeństwo w korzystaniu ze żłobków, domów małych dzieci oraz sanatoriów rehabilitacyjnych dla dzieci.

§ 8. 1. Dowodem uprawniającym do świadczeń określonych w rozporządzeniu są:

- 1) dla członków rodziny żołnierza —
 - a) zaświadczenie wojskowego komendanta rejonowego stwierdzające odbywanie służby wojskowej przez żołnierza oraz
 - b) zaświadczenie właściwego organu prezydium miejskiej, dzielnicowej, gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla, na której obszarze żołnierz stale zamieszkuje, stwierdzające pozostawanie członków rodziny żołnierza na jego utrzymaniu i we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 2) dla żołnierza zwolnionego ze służby wojskowej — wpis do książeczki wojskowej żołnierza, dotyczący zwolnienia go ze służby wojskowej, a dla żołnierza czasowo niezdolnego do służby wojskowej ponadto orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej stwierdzające niezdolność do służby wojskowej i czas jej trwania.

2. Fakt niezdolności do pracy osób określonych w § 3 ustala komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia na wniosek organu wystawiającego zaświadczenie (ust. 1 pkt 1 lit. b).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
 Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański